

παίρνη πάντα τὸ δίκιο του με τὶς γροθιές του. Ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας στιγμή πού με ἀντίκρουσε μάλλωσε μαζί μου. Κι' αὐτὸς ἀκριβῶς ὁ θυμὸς του μ' ἔκανε νὰ θυμηθῶ με συγκίνησι ὅλη τὴν παλιὰ ζωὴ μου τότε πού ἤμουν μιὰ μικρὴ και φιλάσθενη μανικιουρίστρα σ' ἓνα κομμωτήριο δευτέρας τάξεως. Ἐκείνο τὸν καιρὸ εἶχα μόνο ἓνα φόρεμα και πολλά ὄνειρα, πάρα πολλά ὄνειρα. Καὶ ἤμουν μὰ τὴν ἀλήθεια εὐτυχισμένη γιατί εἶχα ἓνα σωρὸ ἐλπίδες. Τώρα ἔχω πάρα πολλές τουαλέτες, θίλλες κι' αὐτοκίνητα και κανένα ὄνειρο! Εἶμαι φυσικὰ πολὺ δυστυχισμένη. Καταλαβαίνετε, λοιπὸν πόση χαρὰ αἰσθάνθηκα ὅταν ἀντίκρουσα αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο πού μου θύμιζε ὅλη τὴν παλιὰ ζωὴ μου. Ἐζησα μαζί του λίγο καιρὸ. Σ' ὄλο δὲ αὐτὸ τὸ διάστημα ντυνόμουν ἀπλᾶ, τοῦ φερνόμουν σὰν ἀρραβωνιαστικιά του κ' εἶχα δημιουργήσει τὴν ψευδαίσθησι ὅτι ἤμουν ἀκόμη τὸ ἀσθενικὸ ἐκείνο κορίτσι τῆς Στοκχόλμης με τὰ πάρα πολλά ὄνειρα. Αὐτὲς ἡ μέρες ἦσαν ἡ πιὸ εὐτυχισμένες τῆς ζωῆς μου. Ἐπειτα τ' ὄνειρο διαλύθηκε, ὁ «ἀρραβωνιαστικὸς» μου ἔφυγε ἀφοῦ μου ἀπέσπασε ἓνα γενναῖο χρηματικὸ ποσὸν κι' ὅλα εἶχαν ἓνα κοινὸ και ἄδοξο τέλος.

* * *

Ἡ Τζόαν Κράουφορντ ἐπίσης πέρασε τὶς πιὸ εὐτυχισμένες μέρες τῆς ὅταν κατάφερε νὰ τὸ σκάση κρυφὰ ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ και νὰ ζήσει στὴν ἀγρέπαυλι μιᾶς φίλης τῆς στὴν Καλλιφόρνια. Ὅλη τὴν ἡμέρα γύριζε στοὺς ἀπέραντους κήπους, ἔκανε ἵππασία, περιποιοῦσαν τὰ ζῶα κ' εἶχε ἀναλάβει τὴν συντήρησι τοῦ ὄρνιθῶνα. Κατάφερε ἀκόμη νὰ ἔχη ἓνα ὠμορφο εἰδύλλιο μ' ἓναν ὑπηρέτη τοῦ σπιτιοῦ, ὁ ὁποῖος τὴν νόμιζε ὡς ἀνεψιά τῆς κυρίας πού τὴν φιλοξενούσε. Καὶ γιὰ νὰ μὴ τὸν πικράνη, παρακάλεσε τὴ φίλη τῆς νὰ τσακωθῆ μαζί τῆς και νὰ τὴ διώξη ὡς «ἀδιάντροπη» γιὰ νὰ πιστέψη πράγματι ὁ φίλος τῆς ὅτι τοῦ εἶχε πῆ. Κι' ἔτσι ἡ Τζόαν Κράουφορντ ὅταν τέλειωσε ἡ ἀδεία τῆς γύρισε πάλι στὸ Χόλλυγουντ. Μὰ συχνὰ θυμάται αὐτὴ τὴν ὠμορφη ζωὴ τῆς στὴν ἐξοχή.

* * *

Ὁ Ραμὸν Νοθάρρο πάλι μοῦ ἀπάντησε ὡς ἐξῆς στὴ σχετικὴ ἐρώτησι μου:

— Γιὰ μένα εὐτυχισμένες μέρες εἶνε ἐκεῖνες πού κατορθώνω νὰ ζήσω ἡσυχος μαζί με τὶς ἀδελφές μου. Σὰς βεβαιῶ δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει πιὸ εὐχάριστο πράγμα ἀπὸ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ πού μαζευόμαστε ὅλοι στὸ τραπέζι και συζητᾶμε γιὰ τὶς ἀσχολίες μας. Μὰ ἡ πιὸ εὐτυχισμένη μέρα μου ἦταν τότε πού ἀγόρασα τὴν ὠμορφη θίλλα μας κι' ἐγκατέστησα μέσα σ' αὐτὴ ὅλη τὴν οἰκογένειά μου. Ἀπὸ τότε ἤξερα ὅτι ἄρχιζε μιὰ καινούρια ζωὴ και γι' αὐτὸ ἤμουν πολὺ εὐτυχισμένος. Κανείς ἀπ' τοὺς οἰκείους μου δὲν φοβόμουν ὅτι θὰ δυστυχῆση, γιατί τὰ λεφτὰ πού κέρδιζα τοὺς εἶχαν ἐξασφαλίσει πειὰ μιὰ ἀνέτη ζωὴ.

Αὐτὲς εἶνε ἡ εὐτυχισμένες μέρες τοῦ Νοθάρρο. Μὰ και οἱ ἄλλοι «ἀστέρες», τοὺς ὁποῖους ρώτησα, μοῦ εἶπαν τὰ ἴδια σχεδὸν πράγματα. Ὅλοι ὀφείλουν αὐτὴ τὴν παροδικὴ εὐτυχία τους σ' ἓναν ἔρωτα ἢ στὴν πραγματοποίησι ἑνὸς πόθου τους. Ἐπειτα ἀρχίζουν πάλι τὴν κανονικὴ ζωὴ τους πού εἶνε γεμάτη στενοχώριες και θάσανα και πού μεταβάλλει τὸν παράδεισο τῆς ζωῆς τους σ' ἀληθινὴ κόλασι.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

Μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14 α', Ἀθῆναι.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΣΟΦΟΙ

Φοβούμαστε τὰ γεράματα. Μὰ εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ τὰ φτάσουμε; Ἐλπίζουμε νὰ γεράσουμε και μισοῦμε τὰ γερατεία. Δηλαδή ἀγαποῦμε τὴ ζωὴ και τρέμουμε τὸ θάνατο.

Λαμπρυγιέρ

Περιφρονεῖ τὰ μεγάλα σχέδια ὁποῖος δὲν εἶνε ἱκανὸς γιὰ μεγάλες ἐπιτυχίες.

Βωθενάργκ

Ἡ δημοκρατίες γκρεμίζονται ἀπὸ τὴν πολυτέλεια, ἢ μοναρχίες ἀπὸ τὴ φτώχεια.

Μοντεσκιέ

Ὁ δειλὸς φοβάται πρὶν ἀπὸ τὸν κίνδυνο, ὁ ἀνάνδρος ὅσο διαρκεῖ κι' ὁ γενναῖος μετὰ.

Ρίχτερ

Οἱ ἄντρες ὅσο εἶνε ἀρραβωνιασμένοι ὀνειρεύονται και ξυπνοῦν μετὰ τὸ γάμο.

Πὼπ

Τρεῖς μποροῦν νὰ κρατήσουν μυστικὸ, ἂν οἱ δύο εἶνε... πεθαμένοι.

Φραγκλίνος

Ὁ θάνατος πού προλαμβάνει τὸ ξεμώραμα εἶνε προτιμότερος ἀπὸ κείνον πού τὸ τερματίζει.

Λαμπρυγιέρ

Ἀνυπόφοροι εἶνε ὅσοι νομίζουν πὼς δὲν ἔχουν κανενὸς τὴν ἀνάγκην.

Βωθενάργκ

Ἡ ἐπιτυχία τῶν περισσοτέρων πραγμάτων ἔγκειται στὸ νὰ ζέρομε πόσος καιρὸς χρειάζεται γιὰ νὰ πετύχουν.

Μοντεσκιέ

Ὅ,τι κακὸ κάνουν οἱ ἄνθρωποι ζῆ και μετὰ τὸ θάνατό τους, τὸ καλὸ καμμιά φορὰ θάβεται μαζί τους.

Σαίξπηρ

Ὅποιος κάνει τὸ κακὸ μετὰ καλὸ σκοπὸ, πληρώνει τὸ διάβολο γιὰ νὰ τὸν μπάση στὸν Παράδεισο.

Παροιμία

Εἶνε μεγάλη πληγὴ τὸ νᾶνε ἓνας ἄντρας πολὺ ὠραῖος.

Πλαῦτος

Ἡ κεφαλὴ εἶνε πάντοτε τὸ θῦμα τῆς καρδιάς.

Λαροσφουκῶ

Εἴμαστε ἀπαρηγόρητοι γιατί ἐκάναμε κακὴ χρῆσι τῆς ζωῆς μας πού ἐπέρασε, μὰ αὐτὸ δὲν μᾶς σωφρονίζει νὰ μεταχειριστοῦμε καλύτερα ὅση μᾶς μένει.

Λαμπρυγιέρ

Πιὸ πικροὶ ἄνθρωποι εἶνε ἐκεῖνοι πού γλυκαίνουν ἀπὸ

Βωθενάργκ

συμφέρο.

Οἱ ἄχρηστοι νόμοι ἐξασθενίζουν τοὺς ἀναγκαίους.

Μοντεσκιέ

Ὁ γιατρὸς εἶνε ἓνας ἄνθρωπος πού ρίχνει φάρμακα πού δὲν γνωρίζει σ' ἓνα σῶμα πού τὸ γνωρίζει ἀκόμα λιγώτερο.

Βολταῖρος

Ἡ ἱκανότης εἶνε ὁ πλοῦτος τοῦ φτωχοῦ.

Βρέν

Ὅταν κάνης ὅ,τι μπορεῖς, κάνεις ὅ,τι πρέπει.

Παροιμία

Οἱ κακοὶ ὑπακούουν στὰ πάθη τους ὅπως οἱ δούλοι στὸν κύριό τους.

Διογένης

Ἐπάρχουν πατέρες πού νομίζει κανεὶς πὼς ὅλη ἡ ζωὴ τους εἶνε μιὰ διαρκὴς προσπάθεια γιὰ νὰ μὴ λυπηθοῦν καθόλου τὰ παιδιὰ τους γιὰ τὸ θάνατό τους.

Λαμπρυγιέρ

Ἀπὸ τὸ χρόνο και τοὺς ἀνθρώπους ὅλα νὰ τὰ περιμένη κανεὶς.

Βωθενάργκ

Μέγας ἀνὴρ εἶνε ἐκεῖνος πού βλέπει γρήγορα, μακρὰ και σωστά.

Μοντεσκιέ

Τὸ κρασί κάνει τὸ φτωχὸ πλοῦσιο στὴ φαντασία του και τὸν πλοῦσιο φτωχὸ στὴν πραγματικότητα.

Νταίη

Ὅ,τι ἀρχίζει με θυμὸ τελειώνει με ντροπή.

Παροιμία

Ὁ φτωχὸς δὲν μπορεῖ νὰ τρώη κάθε μέρα κρέας κι' ὁ πλοῦσιος δὲν μπορεῖ νὰ τὸ χωνέψη.

Ἀνρὺ Ζιλ